

Haab, at den høje Regering baade maa have Evne og Vilje til at gennemføre Skattelovene, thi jeg tror, at dersom det sker, vil der blive et frugtbart Lovgivningsarbejde inden for mange forskellige Omraader; men jeg tror paa den anden Side ogsaa, at saa længe dette Spørgsmaal ikke bliver løst, vil det være en Hemsko for at kunne gaa videre paa Omraader, hvor man ellers kunde ønske at lovgive, og jeg tror, at Ministeriet vil komme til at føle, at det vil falde haardt paa dets Skuldre, hvis det ikke formaar at gennemføre denne Sag i denne Samling, og at det ikke er nok for det at kunne administrere.

S. Olsen: Det er en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, jeg ønsker at gøre. Som det vil erindres, blev der af den tidligere Minister, hvorunder Telegrafvæsenet sorterede, den daværende højtærede Indenrigsminister, i forrige Samling til Finanslovens 2den Behandling stillet Forslag om en lille Bevilling til Oprettelse af en Telegrafstation i den yderste Del af Nørrebro. Det viste sig, at der ikke var Majoritet her i Salen for denne Bevilling. Jeg ser af det foreliggende Finanslovforslag, at den nuværende Minister ikke har optaget det nævnte Forslag; jeg har i alt Fald ikke kunnet finde det; og jeg ønsker derfor at gøre en Henstilling til ham om at optage Forslaget. Det drejede sig, saa vidt jeg erindrer, kun om en aarlig Udgift af 1,300 Kr., og der var Medlemmer i Finansudvalget af forskellige Partier her i Salen, som havde givet Sagen deres Tilslutning. Jeg skal kun kort anføre, at der ganske vist er en Telegrafstation paa Nørrebro, men at den ligger helt nede ved Søerne, medens den Station, der her er Tale om, ønskes lagt helt ude i den yderste Ende af Nørrebro, og den vil tillige blive benyttet af Beboerne i Utterslev. Det Indbyggerantal, som vil komme til at benytte denne Telegrafstation, vil, hvis man regner fra Nørrebros Runddel ud efter til Utterslev, udgøre noget over 20,000. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den ærede Minister at optage Forslaget, og jeg vil ligeledes opfordre det kommende Finansudvalg til i Aar at stille sig velvillig til Sagen.

Endvidere ønsker jeg at henlede Opmærksomheden paa, at man tidligere her i Tinget, uden at det er lykkedes Andragerne at faa et imødekomende Svar derpaa, har behandlet et indgivet Andragende om at anlægge en Jernbanestation ude ved Svanemølleviadukten. Det vil uden store

Omkostninger kunne lade sig realisere at etablere en Station derude. Jeg gør opmærksom paa, at skønt der er forløbet 3 eller 4 Aar, siden Andragendet sidst var inde, er der ikke sket noget, og man maa tillige erindre, at dette Andragende den Gang var vedlagt med Underskrifter af ca. 10,000 Indbyggere derude i Østerbrokvarteret, Strandvejskvarteret, som altsaa alle bo i en saadan Nærhed af Svanemølleviadukten, at de ville kunne profitere deraf. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være klogt handlet, set fra Statsbanernes Standpunkt, at etablere en saadan Station, det er ingen Tvivl underkastet, at en hel Del af Trafikken nu besørges af Sporvejselskabet, og der er ingen Grund for Statsbanerne til af Hensyn til det private Selskab at undlade at etablere en Station derude.

Endelig skal jeg til samme Minister gøre en Henstilling om, at der i Lyngbyvejskvarteret maa blive foretaget en Udvidelse af Brevbesørgelsen. Brevene besørger nu omdelte af Landposten, som det hedder. Det er et stort Forretningskvarter, og det er en stor Gøne for en hel Del af Beboerne derude og særlig de forretningsdrivende, at man har en indskrænket Brevbæring. — Jeg skal indskrænke mig til disse korte Henstillinger og haaber, at den ærede Minister og det kommende Finansudvalg ville stille sig velvillig dertil.

J. Hage: Det forekommer mig, at det meget ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) gjorde, hvad man kalder et Tilbagetog fra sine Udtalelser den første Gang, han havde Ordet her under Finanslovbehandlingen. Han glattede og mildnede i alt Fald alle de Udtryk, han havde brugt, og da det for mig ikke kommer an paa det personlige, men paa Sagen, kan jeg kun glæde mig over, at den krigeriske Stemning, som gav sig saa stærkt Udslag i det ærede Medlems første Tale, er afdæmpet. Det, det kommer an paa, er jo, at de, som skulle og maa have Indflydelse paa Skattelovens Behandling, kunne finde hinanden, saaledes at der virkelig kan komme et Resultat ud deraf.

Jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved hele den ironiske Form, som det ærede Medlem brugte. Blot maa jeg bemærke, at hvis det ærede Medlem mente, at min „Nervøsitet“, som han udtrykte sig — tre Gange tror jeg, han kom tilbage dertil — skulde skrive sig fra Vægten af hans Ord ved 1ste Behandling, da er det en